

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207787
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8812207787.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a z členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filákovského v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803. právne zastúpený AK TOMÁŠ KUŠNÍR. s. r. o.. Údernícka 5, Bratislava, proti žalovanej: G. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. F. XXXX/XX, T. Q. W., o zaplatenie 92,94 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 27. 11. 2012. č. k. 9C 95/2012-32 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou podanou na tamojšom súde dňa 31. 07. 2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 92,94 Eur, spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 92,94 Eur od 16. 12. 2006 do zaplatenia a úhrady trov konania.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o prenájme, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, ktoré postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto mal súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní. Z vykonaného dokazovania, a to z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku však nepochybne vyplýva, že záväzok žalovaná uznala 21. 06. 2010. Pri závere o tom, že ide o spotrebiteľský vzťah a aj na právne úkony nadväzujúce na uzavretie zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce spotrebiteľské vzťahy je zrejmé, že k uznaniu dlhu žalovanou došlo v čase, keď už bol dlh premlčaný, keď premlčacia doba začala plynúť dňa 21. 12. 2003, teda dňom nasledujúcim po dni, kedy sa stala splatnou posledná z 15 dojednaných splátok v zmysle zmluvy o prenájme podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2006 a pri všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe podľa ustanovení Občianskeho zákonníka uplynula dňa 21. 12. 2006 a uznanie bolo vykonané až dňa 21. 06. 2010. Poukazoval na to, že samotné uznanie záväzku sa v predmetnej dohode nachádza v bode 2., no prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch sa

nachádza v bode 3. označenom ako forma splatenia záväzku, a to až v poslednej vete. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj na výpoveď žalovanej o tom, že predmetnú dohodu iba podpísala a nemala vedomosť o tom, že uznáva premlčanú pohľadávku a neboli jej známe ani následky takéhoto jeho kroku, dospel k záveru, že prehlásenie žalovanej o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch tak, ako bolo vykonané v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21. 06. 2010, nezakladá právny následok uznania premlčaného dlhu, ako to vyžaduje ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Keďže v danej veci začala plynúť premlčacia doba 21. 12. 2003. ktorá uplynula dňa 21. 12. 2006, no žalobca podal žalobu na tamomšom súde až dňa 31. 07. 2012, teda až po uplynutí zákonnej trojročnej premlčacej doby v zmysle Občianskeho zákonníka, pričom žalovaná v konaní vzniesla námietku premlčania, tento jej úkon považoval za účinné dovolanie sa premlčania, na základe čoho nemohol žalobcovi premlčané právo priznať, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaná bola vo veci plne úspešná, avšak náhradu trov konania nežiadala, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel k na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na ust. § 110 Občianskeho zákonníka a § 558 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že dňa 21. 06. 2010 žalovaná podpísala dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorým uznala záväzok vzniknutý zo zmluvy o vydaní pôžičkovej karty č. 458743 uzavretej spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. vo výške 92,94 Eur s prísl.. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky a príslub, že tento dlh zaplatí. Zároveň potvrdila aj vedomosť o premlčaní dlhu a následkov s tým spojených. V dohode jednoznačne, zrozumiteľne a jasne sú uvedené tieto skutočnosti. Zastáva názor, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Uznanie premlčaného práva nie z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 O. s. p. je viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. Na rozdiel od uvedeného, úprava obsiahnutá v § 558 Občianskeho zákonníka spája vedomosť toho, kto uznal premlčanie, so vznikom vyvráti teľnej domnienky, že dlh v čase uznania trvá. tzn. že ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepozmeňuje samotné uznanie dlhu a jeho účinky s nutnosťou vedomosti toho, kto dlh uznal o jeho premlčaní a jeho následkov. Podpísaním dohody došlo k začatiu plynutia novej desaťročnej premlčacej doby, teda právny účinok v spojení s uznaním právu, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej desaťročnej premlčacej doby. ktorý v tomto prípade nastal. Z tohto dôvodu sa žalovaný nemôže brániť námietkou premlčania. Rovnaký názor zastáva aj Najvyšší súd Českej republiky v rozsudkoch sp. zn. 3Cz 6/68, 33 Cdo 155/2007. V súvislosti s uznaním premlčaného práva žalobca uviedol, že funkciou premlčania je uľahčiť obranu povinného subjektu proti právam, ktoré trvali dlho. Uplynutím premlčacej doby sa oslabuje súdna vymáhateľnosť premlčaného práva, avšak veriteľom premlčané právo zostáva naďalej zachované rovnako, ako nezaniká záväzok dlžníka voči veriteľovi. Tým, že žalovaný podpísal dohodu prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je v jeho záujme. Predmetná dohoda neobsahuje žiadne nekalé obchodné praktiky, ani zaväzujúce právne formulácie, obsah dohody nie je tak rozsiahly, aby sa žalovaný s nimi nemal možnosť oboznámiť. Spôsob vyhodnotenia predložených dôkazov, považoval žalobca za zarážajúci, kedy súd neprihliadol na jednoznačný dôkaz, že žalovaný uznal svoj záväzok a zároveň aj potvrdil svoju vedomosť o premlčaní dlhu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, tak že návrhu vyhovie v plnom rozsahu, resp. zruší a vráti na ďalšie konanie a uplatnil si trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav vec. prijal správne závery, na zistenie ktorých sa nič nezmenilo ani pred odvolacím súdom, a na ktoré v plnom rozsahu odkazuje aj odvolací súd.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník ktorý dlh uznal vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nenastávajú právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátenú domnienku. Dlžník sa tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval.

Preto ak súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu, jeho rozhodnutie je vecne správne.

Ak súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca pred uplatnením tejto pohľadávky na súde predložil žalovanej na podpis dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu, ktorú žalovaná podpísala bez toho, aby jej obsahu porozumela, rovnako aj v otázke premlčania, správny bol jeho právny záver, že táto dohoda bola v jej neprospech.

Z dokazovania jasne vyplynulo, že zmienka o premlčaní dlhu v texte zmluvy o uznaní záväzku je síce uvedená, ale je účelovo znevýraznená. Zvýraznená je len tá časť, ktorá sa týka uznania záväzku bez zmienky o jeho premlčaní, pričom text uznania dlhu bol vopred žalobcom naformulovaný. V texte nie je zmienka o tom, že žalovaná bola poučená, že uznáva premlčaný záväzok a bola oboznámená o význame premlčania všetkých skutočností, na ktoré poukázal prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Odvolací súd sa s nimi stotožnil, pretože vyplývajú z vykonaného dokazovania.

Odvolací súd zdôrazňuje, že právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovanou, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Je treba súhlasiť, že v danom prípade pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane, alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Odbornú starostlivosť a podstatné narušenie ekonomického správania spotrebiteľa definoval súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí a treba súhlasiť s tým, že v danom prípade pri uzatváraní takejto dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, pretože tieto znaky nekalosti boli naplnené. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktoré predpokladá osobitú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praktike. Z tohto hľadiska je preto správny záver o tom, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatná a prieči sa dobrým mravom.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O. s. p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, a to aj vo vzťahu k priznaným trovám konania, o ktorých rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. podľa zásady úspechu, pretože žalobca bol v konaní neúspešný a žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, keďže žalobca bol neúspešný a úspešná žalovaná si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti rozsudku nie je prípustné odvolanie.